

Cōplacentia habita in memoria peccati:

62
(111)

dubitare in talibus que spectant ad conscientie puritate est quandoq; valde proficuum poteris hoc confiteri propter quietudinem mentis et pacem quam quis expetere non credam.

Cōplacentia habita in memoria peccati. Ca. xvii.

Sciendum est quando cogitas de iniurijs et preceptis et i illa memoria turbaris intra te cum aliquo motu: et appetis vindictam fieri aut factam esse aut doleres quod non fuit facta pro te aut per alium aut imaginaris aliquid quod facere aut aliquem motum tenere aio vindicatio. hec omnia sunt pestifera et alia quecumque similia si fetis in mente tua ratio est istius iurie appetitum vindicte. Si autem rememorando mala preterita que fecisti non haberes dolorem sed potius delectationem in eis et propter hanc delectationem facis memoriam ibidem non credo expedire quod specifices ipsa peccata memorata si alias integre confessus es. Et si habuisti aliquam delectationem in mente sufficit tibi dicere. **M**ihi venerunt ad memoriam quedam vindicte vel iurie que feci vel quedam peccata gravia que commisi de quibus non solum non habui dolorem ita cogitatione sed de ipsis cum multa complacentia cogitavi. Et si tibi aliud occurrit in carne vel in mente propter dictam complacentiam quod tibi videat aggrauare peccatum ipsum etiam debes profiteri. **V**erbi gratia. Si de peccato luxurie per te factum habuisti memoriam et de hoc habuisti motum carnis et plenitudinem quia ipsum peccatum non fecisti pluries vel cum pluribus. Tunc ei sic debes dicere. Et imaginationem quam habui de quodam peccato luxurie habui motum carnis et complacentiam in mente et appetui illud fecisse multotiens et

Complacentia habita in memoria peccati

cum multis personis Et si nō oportet te indicare cōfessor te iā fecisse illud pctm nisi forte alias idicasses eidem ⁊ nisi pro maiori hūilitate ⁊ merito velis ipm ei similiter explicare. Si autē recordaris te habuisse oportunitatē faciendi aliqđ peccatū qđ nō fecisti et i ipsa recordatione non gaudes te euasisse illud peccatū nec regratiaris deo. qz custodiuit te ab ipso ⁊ ab stultit oporūtūtatē ⁊ volūtātē faciēdi ipsa oia ista sūt pliu⁹ referāda: **U**ides eni hec magna igratitudo et pcti cōmissio voluntaria Sed si in p̄dicta recordatione peccatorū ⁊ maxime carnalium non posses vitare cōplacentiam ⁊ motus carnis dū velles eā studio se recolere ⁊ esse causa te ipsum excusandi ad cōpōctiōnem ⁊ dolorem. **C**onsulo tibi qz non ea specialitē recolas nec etiam alia peccata que nō potes sine cōplacentia recolere sicut est vindicta facta p̄te vel p̄erialium de inimico tuo aut dānum vel mors si quē occidisti. **D**ebes ergo omnia peccata tua si vis cōfiteri generaliter sub duobus scilicet superbia ⁊ delectatione carnis cōfiteri dicendo si corde meditādo ⁊ ore proferēdo dico meam culpam de superbia quā habui contra deum ⁊ proximum irascendo inuidendo alios prouocando mundi gloriā appetendo proximos iudicando dei creaturas contemnendo: me ipsum bonum reputando ⁊ alios vilificando de dei operibus ac iudicijs et eius permissionibus murmurando bonas eius inspirationes ⁊ omnia eius beneficia negligendo impetus viciosos sectādo blasphemando ⁊ nomen dei in vanum proferendo ⁊ linguā

63
(12)
Cōplacentta habita in memoria peccati.

tuā cōtra veritatē p̄ mēdacia ⁊ simulationes perdu-
plicitates ⁊ adulationes. per iuramenta et multa alia
p̄ba viciosa larādo ociose ⁊ accidiosē viuendo de me-
nimis cōfidendo ⁊ de fide dubitādo et de oculis dei
operibus rationem presumptuose querendo plusq̄
opz sapere de deo ⁊ de proximo et de hoc seculo scire
cupiēdo ḡfam dei non humiliter affectā do dona dei
occultando temerarie prophetando nō in p̄tate sed
in p̄poscrisi ⁊ falsitate coram deo ⁊ hoibus ambulā-
do. Et multa alia per superbiam mentaliter ⁊ corpo-
liter exercēdo postq̄ cōfessus est dic in aio tuo marie
qn̄ te vides morti proximum. **Q** anima mea egressus
tuus appropinquat et p̄pe est terminus tue superbie
⁊ prope est finis delectationis huius mundi ⁊ misē-
rie carnis tue quas delectationibus corporalibus p̄-
tulisti plus ip̄as amandoq̄ deum plus complacēdo
q̄ tibi plus lo borando pro ipsa q̄ te plus obediēs
eius concupiscentiis q̄ diuinis inspirationibus ⁊ cō-
siliis scilicet dū cōtempstisti satisfacere sibi in delecta-
tionibus gule et luxurie multis ⁊ diuersis modis ope-
re ⁊ voluntate atq̄ satiare eius visum auditum tactū
et odoratū q̄stum et qualiter potuisti. **C**onsensisti
amore ipsius carnis amittere maximam partem tui
temporis superflue dormiēdo ⁊ occupando in ni-
mia curā et sollicitudine rem tēporalius ⁊ corporaliū
te exercendo plus propter auaritiam ⁊ delectationē
q̄ propter necessitatē. **C**ōfessisti eius pigriciei quam
habuit semp ad operandū bonum ⁊ eius sollicitudini
quam habuit ad perangendū malum qd̄ potuit i his

Complacencia habitata in memoria peccati

fuit vita mea in his expendi tempus meū. Tibi ergo
o vanitas mea: et superbia mea quo perrexisis dele-
etationes meae carnis. quid mihi attulistis quid mihi
reliquistis pro subiectione et obedientia qua vobis tot
annis deseruiui pro vobis computaui: vitam eternā
Amisi deū ac acquisiui infernū perdidī gaudia infinita
et lucratus sū lamenta eterna priuatus sum societate
scōrū āgelorū et merui steri socius ciuiū infernorū. **C**on-
sidera ergo o aīa mea qualē te fecit de⁹ q̄ ad ymagi-
nē et similitudinē suā et mō sic est denigrata pctis nec
aliquā virtutē i te agnoscis. **C**ōsidera i te ymagines
tētoris tui q̄ te depinxit colore supbie gulae luxurie
auaricie vane glorie iuidie et accidie et i gratitudinis
et negligētie odij et vindicte tibi iuasit cōtempitū dei
et apposuit amorē seculi te idurit p̄tra p̄mū ad mur-
murandū iudicandū decipiendū cōtēnendum detrahē-
dū et alios defectus pōderandū. et tua vicia grauiā
nō videndū. **N**on video igitur o aīa mea nisi vt puo-
ceris ad gemitū fletū planctū tristitiam et lamentū
et elames humiliter et seruēter ad dñm. **D**ñe ne in fu-
rore tuo. et c. **M**isere mei deus. et c.

Qualiter cogitationes ihoneste sūt p̄tēde. ca. xxiij.
Pertq̄ dubitant si cogitationes in honeste sinte-
teri? explicā de credo q̄ hoc facere sit puritatis
et perfectionis et magni meriti sed non credo esse ne-
cessitatis semper nisi quando et nimia mora facta in
cogitatione illa homo sentiret se iclinari ad faciēdū
et perficiēdū cogitatū si haberet oportunitatem quas
vellet aut si pollueretur ex illa vehēmenti cogitatione